

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513202926
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2513202926.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom Justičná 9, Bratislava, proti žalovanému: Q. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, M. K., o zaplatenie 1.437,88 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 14. augusta 2017, č.k. 9C/60/2013-35, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy 398,23 eur s príslušenstvom m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 398,23 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 398,23 eur od 14.04.2010 do 14.02.2013 a s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 398,23 eur od 15.02.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie konanie žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 1.014,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.014,55 eur od 14.04.2010 do 14.02.2013 a s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 1.014,55 eur od 15.02.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22,80%.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 1, § 2 písm. a) a b), § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. j) a § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj § 39, § 41, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1 a 2, § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“), keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná len čiastočne. Po zhodnotení zisteného skutkového stavu mal súd za to, že strany uzavreli dňa 27. 11. 2008 úverovú zmluvu č. 3811113483, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.652,19 eur, pričom z právneho hľadiska ide o spotrebiteľský úver, ktorý musí spĺňať náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Preskúmaním uvedenej úverovej zmluvy súd zistil, že uzavretá úverová zmluva nespĺňa náležitosti stanovené v § 4 ods. 2 uvedeného zákona, keď v zmluve absentuje náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pretože neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov, resp. je v nej uvedená nesprávna suma ročnej percentuálnej miery nákladov. V bode 38. zmluvy je totiž v kolónke označenej ako RPMN, uvedená RPMN 24,4%, avšak táto suma nie je správna. Žalovaný sa totiž predmetnou zmluvou zaviazala uhradiť žalobcovi poskytnutý úver vo výške 2.271,60 eur v 36 mesačných splátkach

po 63,10 eur, s ročnou úrokovou sadzbou 21,71%, pri ktorých údajoch je RPMN vo výške 24,22%. Výška RPMN uvedená v zmluve je tak nesprávna. Súd mal za to, že uvedenie nesprávnej výšky celkových nákladov spotrebiteľa, ktoré bude musieť spotrebiteľ zaplatiť, jednoznačne zavádza spotrebiteľa a skresľuje jeho predstavu o rozsahu svojho záväzku. Vzhľadom na uvedené, v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch veta druhá, sa uvedený poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V konaní bolo doloženými listinnými dôkazmi preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.655,51 eur. Keďže žalovaný na základe uvedenej úverovej zmluvy, ktorá sa považuje z vyššie uvedených dôvodov za bezúročnú a bez poplatkov, zaplatil celkovo sumu 637,64 eur, zostáva mu teda uhradiť titulom vrátenia dlžnej istiny zo zmluvy o úvere sumu 1.014,55 eur (1.652,19-637,64 eur), v ktorej časti súd podanej žalobe ako opodstatnenej vyhovel a vo zvyšnej časti, spolu s k nej príslušajúcim príslušenstvom, žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd navyše poukazuje aj na skutočnosť, že pokiaľ ide o výšku dohodnutého úroku z úveru, jeho sadzba v danom prípade predstavovala 21,71% ročne (bod 39. zmluvy). Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov v novembri 2008 činil úrok 11,35% p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi stranami v danom prípade takmer dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009). Dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. V danom prípade ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom. Napriek tomu, že predmetný úver súd považoval za bezúročný a bez poplatkov, súd navyše uvádza, že žalobca dôvodnosť nároku na poplatky za upomienky spolu vo výške 9,96 eur, nepreukázal. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nespĺnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na poplatky za upomienky, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, preto súd v tejto časti žalobu spolu s príslušenstvom zamietol. Žalobca nepreukázal súdu zaslanie upomienok a ani nepreukázal, že by mu za zaslanie týchto upomienok vznikli nejaké reálne náklady v uvedenej výške. Zároveň v prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca sa žalobou domáhal aj zaplatenia sumy 15,14 eur titulom zmluvných pokút vystavených v zmysle Hlavy 14. Záverečné ustanovenia § 3 úverových zmluvných podmienok. Zmluvná pokuta ako jeden zo zabezpečovacích prostriedkov je peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, ak nesplní svoju zmluvnú povinnosť. Pre zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute zákon obligatórne predpisuje písomnú formu, ktorej nevyhnutnou náležitosťou je uvedenie výšky zmluvnej pokuty, prípadne aspoň určenie spôsobu, akým bude stanovená. Určenie výšky zmluvnej pokuty je zásadne vecou vzájomnej dohody účastníkov tohto dojednania. Tak Občiansky zákonník, ako aj Obchodný zákonník, nijako neobmedzujú maximálnu výšku zmluvnej pokuty. Pri dojednaní jej výšky by zmluvné strany mali dbať iba o súlad dohody o zmluvnej pokute so všeobecnými požiadavkami zákona, predovšetkým s ust. § 39 Občianskeho zákonníka, t. j. o súlad právneho úkonu s dobrými mravmi. Predmetné Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, sú rozsiahle, písané takmer nečitateľným drobným písmom, keď spotrebiteľ ani nemal reálnu možnosť pri podpisovaní úverovej zmluvy sa s nimi oboznámiť, i keď obsahujú aj sankcie, poistenie a podobne. Už len túto okolnosť možno považovať za rozpornú s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ, ako aj § 4

ods. 8 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), keďže takýto spôsob úpravy zmluvných povinností možno považovať za nekalý (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.12.2013, sp. zn. 6Co/655/2013). Zmluvná podmienka uvedená v Hlave 14. Záverečné ustanovenia § 4 druhá veta Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s.: „V prípade omeškania klienta s úhradou splátky či splátky RÚ I. či RÚ II. alebo ich častí dlhšieho ako 6 mesiacov je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5% z úveru, s ktorého vrátením spoločnosti je v omeškaní.“ je ako neprijateľná, neplatná. Toto dojednanie nebolo individuálne dojednané, bolo len súčasťou predtlačenej formulára bez možnosti zasahovať do neho žalovanou, čo súd hodnotí ako značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanému ako spotrebiteľa. Súd v rámci výkladu (aplikácie) noriem občianskeho práva, musí vyhodnotiť medze aplikácie zásady zmluvnej voľnosti (§ 2 ods. 3 OZ) vo svetle princípu proporcionality (čl. 1 Ústavy SR) a povinnosti súdu dbať na to, aby sa práva nezneužívali. V týchto intenciách, a o to viac v prípadoch, keď je zmluvná voľnosť niektorého z účastníkov zmluvného vzťahu (spotrebiteľa) obmedzená, keďže žiadnym spôsobom nemôže ovplyvňovať obsah zmluvných dojednaní, musí zvážiť proporcionality každého jednotlivého zmluvného ustanovenia a vyvodíť z neho primerané následky. Ani legitímne očakávania žalobcu nemôžu byť prekážkou v deklarovaní niektorého zo zmluvných dojednaní ako neplatného, a to najmä v prípadoch, keď tieto ustanovenia sám v zmluve a zmluvných podmienkach formuloval. Súd prihliadal na to, že ak je zabezpečenie plnenia totožnej zmluvnej povinnosti dojednané (resp. ex lege dané) viacerými spôsobmi (úrokmi z omeškania, zmluvnou pokutou), ktoré sú zároveň z kauzálneho hľadiska obdobnými sankčnými inštitútmi, je potrebné skúmať primeranosť takéhoto zabezpečenia k významu zabezpečovanej zmluvnej povinnosti. Zmluvná povinnosť zaplatiť riadne a včas je esenciálnou povinnosťou dlžníka, na druhej strane výška zabezpečenia je v tomto prípade zjavne neprimeraná a podľa názoru súdu v prejednávacom prípade pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ), ako aj pre neprijateľnosť absolútne neplatná. Na základe vyššie uvedených skutočností súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.014,55 eur, v ktorej časti súd podanej žalobe ako opodstatnenej vyhovel a vo zvyšnej časti, spolu s k nej prislúchajúcim prísľušenstvom, žalobu ako nedôvodnú zamietol. Vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie a na skutočnosť, že žalovaný neplnil včas a riadne záväzky vyplývajúce z dojednaného zmluvného vzťahu, dostal sa s plnením vo vzťahu k žalobcovi do omeškania. Žalovanému tak vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi uplatnené úroky z omeškania z dôvodne uplatnenej dlžnej sumy 1.014,55 eur vo výške 9% ročne od 14.04.2010 do 14.02.2013 a vo výške 8,75% ročne zo sumy 1.014,55 eur od 15.02.2013 do zaplatenia, na zaplatenie ktorých súd žalovaného zaviazal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia. Vo zvyšnej časti uplatnených úrokov z omeškania súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP, keď žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1.437,88 eur s prísľušenstvom, pričom v časti o zaplatenie sumy 1.014,55 Eur (61,40% žalovanej sumy) súd žalobe vyhovel, čo predstavuje úspech žalobcu. Vo zvyšnej časti (637,64 eur) súd žalobu zamietol (38,60% žalovanej sumy), čo predstavuje úspech žalovaného. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 22,80% (61,40% - 38,60%). Vzhľadom na uvedené by má žalobca nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22,80%.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby vo zvyšku a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti zmeniť tak, že jeho žalobe bude v celom rozsahu (okrem uplatneného nárokov na poplatky za upomienky vo výške 9,96 eur a na zmluvnú pokutu vo výške 15,14 eur) vyhovené a bude mu priznaný nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Namietol, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vôbec neuviedol, prečo má byť výška RPMN nesprávne určená, resp. neuviedol, akým spôsobom dospel k rozdielnej výške RPMN. Odvolateľovi tak nie je zrejmé, akými úvahami sa súd prvej inštancie riadil, ani na základe akých dôkazov dospel k ním uvádzanej výške RPMN. Žalobca sa tiež nemal možnosť vyjadriť k výške RPMN. Je zrejmé, že súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie v tejto časti dostatočne neodôvodnil. Uviedol, že výška RPMN je uvedená v bode 38 Zmluvy (24,40%), pričom uviedol, že RPMN je uvedená v správnej výške a pri jej výpočte bola použitá tzv. metóda polenia intervalov. V prílohe odvolania predložil tabuľku s výpočtom RPMN k predmetnej úverovej zmluve. Na základe uvedeného je nepochybné, že v zmluve uvedená výška RPMN je v správnej výške. Ďalej poukázal na skutočnosť, že v danom prípade nebola naplnená hypotéza uvedená v ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., takže súd prvej inštancie na daný prípad nemohol aplikovať sankciu uvedenú v ust. § 4 ods. 3 citovaného zákona, teda že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nesúhlasil tiež s názorom súdu prvej inštancie, že dohodnutá výška úrokov nie je v súlade s § 39 OZ a prieči sa dobrým mravom. Pri porovnaní priemerných úrokových mier zo

spotrebiteľských úverov podľa štatistických údajov NBS (11,35%) a ročnej úrokovej sadzby dohodnutej v zmluve (21,71%) je nepochybné, že ročná úroková sadzba dohodnutá v zmluve neprevyšuje priemerné úrokové miery zo spotrebiteľských úverov o viac ako 100%. Na základe uvedeného mal za to, že ročná úroková sadzba dohodnutá v zmluve nie je v rozpore s ust. § 39 OZ a ani sa nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 a nasl. OZ. Skutočnosť, ak ročná úroková sadzba neprevyšuje priemerné úrokové miery zo spotrebiteľských úverov o viac ako 100%, je v súlade s dobrými mravmi, vyplýva z ustálenej rozhodovacej praxe. Keďže sa súd prvej inštancie svojim rozhodnutím odklonil od rozhodovacej praxe, bol povinný svoj odklon dôkladne odôvodniť. Pokiaľ súd prvej inštancie žalobcovi nepriznal nárok na zaplatenie poplatku za upomienky vo výške 9,96 eur a na zmluvnú pokutu vo výške 15,14 eur, tak žalobca voči tejto časti rozhodnutia odvolanie nepodáva.

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), na nariadenom odvolacom pojednávaní preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 9C/60/2013 bolo zaplatenie 1.437,88 eur s príslušenstvom. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie konanie žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 1.014,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.014,55 eur od 14.04.2010 do 14.02.2013 a s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 1.014,55 eur od 15.02.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22,80%.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby vo zvyšku, okrem zamietnutia žaloby v časti nároku na zaplatenie poplatku za upomienky vo výške 9,96 eur a na zmluvnú pokutu vo výške 15,14 eur.

8. Podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

9. Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona, pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať (písm. a/) alebo dodaný tovar, alebo poskytnutá služba (písm. b/). Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

10. Odvolateľ v odvolaní v prvom rade namietal, že záver súdu prvej inštancie o nesprávne uvedenej RPMN v zmluve nie je správny, a súčasne je nedostatočne odôvodnený, a teda nepreskúmateľný.

11. Je potrebné dať za pravdu odvolateľovi, že v odôvodnení napadnutého rozsudku nie je vôbec uvedené, prečo má byť výška RPMN nesprávne určená, nakoľko súd prvej inštancie iba konštatoval, že pri údajoch obsiahnutých v zmluve je RPMN vo výške 24,22% bez toho, aby svoj výpočet bližšie vysvetlil. Súd prvej inštancie vyzval výzvou zo dňa 09.06.2015 žalobcu, aby špecifikoval, akým spôsobom bola vypočítaná RPMN, pričom žalobca reagoval odpoveďou zo dňa 23.06.2015, doručenou súdu dňa 29.06.2015, ktorá obsahuje určenie a výpočet RPMN (č.l. 18-23 spisu).

12. Odvolací súd k veci udáva, že základná rovnica v prílohe 1 zákona č. 258/2001 Z.z. znie takto:

$$\begin{array}{l} K=m \quad AK \quad K'=m' \quad A'K' \\ \text{suma} \quad \text{-----} \quad = \quad \text{suma} \quad \text{-----} \\ K=1 \quad (1+i) \text{ na } tK \quad K'=1 \quad (1+i) \text{ na } tK' \end{array}$$

Matematická rovnica vychádzajúca z prílohy 2.C. zákona č. 258/2001 Z.z. po doplnení údajov známych z obsahu spisu znie takto:

$1652,19=63,10:(1+i)^{1/12}+63,10:(1+i)^{2/12}+63,10:(1+i)^{3/12}+63,10:(1+i)^{4/12}+63,10:(1+i)^{5/12}+63,10:(1+i)^{6/12}+63,10:(1+i)^{7/12}+63,10:(1+i)^{8/12}+63,10:(1+i)^{9/12}+63,10:(1+i)^{10/12}+63,10:(1+i)^{11/12}+63,10:(1+i)^{12/12}+63,10:(1+i)^{13/12}+63,10:(1+i)^{14/12}+63,10:(1+i)^{15/12}+63,10:(1+i)^{16/12}+63,10:(1+i)^{17/12}+63,10:(1+i)^{18/12}+63,10:(1+i)^{19/12}+63,10:(1+i)^{20/12}+63,10:(1+i)^{21/12}+63,10:(1+i)^{22/12}+63,10:(1+i)^{23/12}+63,10:(1+i)^{24/12}+63,10:(1+i)^{25/12}+63,10:(1+i)^{26/12}+63,10:(1+i)^{27/12}+63,10:(1+i)^{28/12}+63,10:(1+i)^{29/12}+63,10:(1+i)^{30/12}+63,10:(1+i)^{31/12}+63,10:(1+i)^{32/12}+63,10:(1+i)^{33/12}+63,10:(1+i)^{34/12}+63,10:(1+i)^{35/12}+63,10:(1+i)^{36/12}$

Upravením tohto vzorca do Excelu (pravá strana matematickej rovnice) a postupným testovaním hodnôt reprezentujúcich „i“ až do momentu zobrazenia adekvátneho výsledku rovnajúceho sa celkovej výške poskytnutých finančných prostriedkov veriteľom dlžníkovi (ľavá strana matematickej rovnice) bude ustálená hodnota „i“ vo výške 0,24359999999999998, ktorá po vynásobení číslom 100 sa rovná RPMN vyjadrenej v % 24,359999999999998.

$=\text{ROUND}(63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;1/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;2/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;3/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;4/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;5/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;6/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;7/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;8/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;9/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;10/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;11/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;12/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;13/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;14/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;15/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;16/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;17/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;18/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;19/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;20/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;21/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;22/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;23/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;24/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;25/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;26/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;27/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;28/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;29/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;30/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;31/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;32/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;33/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;34/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;35/12)+63,10/\text{POWER}(1+0,24359999999999998;36/12);0)$

pričom ihneď bude zobrazený výsledok obsahujúci približne výšku poskytnutých financií (ľavá strana rovnice) 1652.

13. Keďže v zmysle prílohy 1 písm. f) zákona sa výsledok výpočtu zaokrúhli s presnosťou aspoň na jedno desatinné miesto, je možné RPMN zaokrúhliť ako na hodnotu 24,40, tak aj na hodnotu 24,36%. Na základe uvedeného je možné dospieť k záveru, že RPMN vo výške 24,40% vyčíslená v úverovej zmluve zo dňa 27.11.2008 (č.l. 6 spisu) a vo výpočtoch (č.l. 21 a 51 spisu) je správna.

14. Za nesprávny považoval odvolací súd i záver súdu prvej inštancie, že dojednaná výška úrokov v zmluve nie je v súlade s ust. § 39 OZ, pretože sa prieči dobrým mravom. Je potrebné súhlasiť s odvolateľom, že uvedený záver súdu prvej inštancie nie je v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou súdov, pričom odklon od tejto rozhodovacej praxe nebol zo strany súdu prvej inštancie dostatočne odôvodnený. Z judikatúry Najvyššieho súdu SR vyplýva, že za úrok v rozpore s dobrými mravmi najvyšší súd považoval zatiaľ iba úrok dvojnásobne a viac prevyšujúci najvyššie úrokové sadzby žiadané bankami, resp. peňažnými ústavmi pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012 a uznesenie NS SR sp. zn. 1 M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009).

15. Na základe uvedeného je zrejmé, že ročná úroková sadzba dohodnutá v zmluve (21,71%) neprevyšuje priemerné úrokové miery zo spotrebiteľských úverov (11,35%) o viac ako 100%, a teda nie je v rozpore s dobrými mravmi.

16. Na základe uvedeného odvolací súd podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom suma vo výške 398,23 eur bola určená nasledovne: čiastočne zamietnutý nárok vo výške 423,33 eur uplatnený žalobou mínus nároky, ktoré súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol a proti ktorým sa žalobca

neodvolal, t.j. nárok na zaplatenie poplatku za upomienky vo výške 9,96 eur a na zmluvnú pokutu vo výške 15,14 eur (423,33-9,96-15,14=398,23 eur).

17. O nároku na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 2 CSP a v spore len v nepatnej časti (poplatku za upomienky vo výške 9,96 eur a na zmluvnú pokutu vo výške 15,14 eur) neúspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

18. Senát odvolacieho súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).